Pregaria.cat

Entrada

ÀVIA ANITA

Fa poc que han tancat la porta i l'àvia Anita s'ha assegut a la seva butaca, aquella de fa ja molts anys, vella i neta. La casa ara ha quedat tranquil·la, després de tant de soroll i de les corredisses dels néts, que jugaven amunt i avall fent un concurs a veure qui era el primer que arribava. El gran silenci torna de nou i l'àvia, en aquests moments, ho agraeix. En altres moments, el silenci se li fa insuportable.

Mig endormiscada, li vénen a la memòria els records de l'Antoni, el seu home, que va morir ja fa uns quants anys. Quan ell vivia i els fills encara no havien marxat, aquella casa era plena de vida. Els fills entraven i sortien... L'Antoni, des que es va jubilar, anava cada dia a buscar el diari i el llegia de dalt a baix. Els darrers anys havia deixat de fumar, almenys en públic. Com sempre, era més aviat callat, discret... i no li agradava massa parlar de les seves coses. Ella, però, les endevinava i més o menys li seguia la pista. Els primers temps el va trobar molt a faltar. Tot havia canviat i res tornaria a ser com abans. Amb el temps aquest *abans* s'havia mitificat una mica.

L'àvia Anita té una preocupació. Els fills són uns bons nois, tenen un sentit de justícia molt arrelat, són amables i entre ells s'estimen, però mai van a missa i han perdut, almenys aparentment, tota relació externa amb l'Església. I això que es van educar a un col·legi religiós. L'àvia Anita es pregunta què van fer, ella i l'Antoni, malament. I no s'hi aclareix. No se li ha escapat que fins i tot alguns néts ni han estat batejats.

Àvia, vosaltres vàreu fer el que havíeu de fer. Tranquil·la. Els fills i els néts, de moment, viuen atabalats per una forma de societat que externament viu com si Déu no hi fos. Però hi és, saps, i els estima. No els deixarà pas. Està en ells i, encara que no t'ho diguin, moltes vegades el troben a faltar. Prou que Ell anirà fent camí. Són el producte d'un món capitalista, que es creu lliure i està molt lligat; però ells i molts més ja estan obrint els ulls i cercant el sentit de tot plegat. Déu els espera a qualsevol cantonada.

Jesús Renau sj.